

EVEN VRAGEN AAN

Monica Wardenaar, trainer en coach

‘Er is een type dat het beste bij je past’

Valentijnsdag staat weer voor de deur, dé feestdag voor geliefden. Wie zijn of haar wederhelft nog niet heeft gevonden, kan op dinsdag 12 februari van 20.00 tot 22.00 uur de workshop ‘Vind de ideale partner voor jou’ volgen bij bibliotheek aan de Vliet aan de Koningin Julianalaan 257 in Voorburg. De Haagse trainer en coach Monica Wardenaar geeft de workshop.

De ideale partner, bestaat die wel?

„Dé ideale partner bestaat niet, maar er is voor iedereen wel een bepaald type partner dat het beste bij hem of haar past.”

Wat voor types zijn er?

„Ik werk aan de hand van dertien menstypes en hun uiterlijke kenmerken. Elk type heeft de naam van een planeet. Het type Mars heeft bijvoorbeeld een gespierd en krachtig lichaam, is vaak klein van lengte en heeft korte benen. Hij of zij loopt snel en is vaak heel actief.”

Draait het dan alleen om uiterlijk?

„Nee, het gaat om uiterlijke kenmerken waarvan het karakter af te leiden is. Het uiterlijk van een Mars-type verradt bijvoorbeeld dat hij actief en ondernemend is, dat hij doelen nodig heeft en soms bot uit de hoek kan komen. Uiterlijk én karakter zijn dus alle twee heel belangrijk.”

Uiterlijk kun je veranderen. Word je dan ook een ander type mens?

„Het type dat je bent, is aangeboren. Natuurlijk verschillen mensen van hetzelfde type wel van elkaar, iedereen is uniek. Maar een poedel zal nooit een waakhond worden, zoals je een type mens ook niet kunt veranderen. Het is net een vingerafdruk.”

Heeft u zelf uw ideale partner al gevonden?

„Ja, maar niet door de typologie waar de workshop over gaat, daar was ik toen nog niet mee bezig. Ik ben door de theorie wel beter gaan begrijpen waarom sommige dingen tussen ons wel goed gaan en andere niet.”

Vindt iedereen na de workshop snel een partner?

„Ik laat veel foto's zien en vertel over de verschillende types. Maar het is slechts een inleiding. Wie meer wil, kan zich via www.menstypes.nl inschrijven voor een uitgebreide workshop.”

WENDY DE WILD

Ome Ed en de schnitzelkoerier (2)

‘Ik hang eraan,’ zegt Paul. ‘Waar-aan?’ vraagt Ome Ed. ‘Aan de Pier. Ik ben er gisteren naartoe geweest, om een kijkje te nemen. Ik moest plassen. Geef ik de toilet-juffrouw een euro, zegt ze: gefeliciteerd, nu bent u de nieuwe eigenaar.’

De grap gaat voorbij aan Gerard de gleuvinglijder, die aan onze stamtafel in Nico's snackbar drif-tig zit te twitteren. Hij wordt digitaal gepest door zijn collega-tram-bestuurders uit andere steden, waar de trams tijdens de afgelopen vorstperiode wél gewoon reden. Omdat daar alle wissels verwarmd

zijn en hier maar een handjevol. ‘Komt door die pleurisprivatisering.’ Ondertussen zit Martin de brochure van de schnitzelkoerier te bestuderen. De broertjes Gillisse zijn van plan een bezorgservice te openen. Iets met snacks ligt voor de hand. ‘Dat doen ze goed, die Slootwegbroertjes.’ ‘Het is geen familie,’

COLUMN
Sjaak Bral

zeg ik. ‘Ze hebben de naam overgenomen. De échte Slootweg bestaat ook nog, als cateraar, in Voorburg.’ ‘Ja, daar zijn ze groot mee geworden,’ beaamt Ome Ed. ‘Die bezorgen al sinds mensenheugenis broodjes en salades.’ ‘Had Slootweg vroeger geen fabriek in de binnenstad, achter de Torengarage?’ vraagt Elsje, de vriendin van Ome Ed. ‘Nee, die hadden ze wel,’ bromt hij. ‘Lekkere sausjes zeg, over die schnitzels,’ zegt Martin likkebaardend. ‘Zigener, Tiroler, zelfs een Alpe d’Huez-saus.’ ‘Drie keer raden wat daar in zit,’ zegt Paul. ‘Ik denk dat wij zo’n schnitzel maar eens moe-

ten bestellen.’ ‘Ik ben benieuwd naar de patat die erbij zit,’ oppert zijn broer. ‘Het schijnt dat ze een methode hebben om die tijdens het vervoer krokant te houden.’ ‘Hoe weet je dat?’ vraag ik. ‘Dat zei Samantha. Die heb met haar voorgevel voor de folder gepo-seerd.’ ‘Dat kan ze dan straks voor ons ook doen,’ oppert Paul. ‘Waar is Samantha?’ vraag ik. ‘Die doet vandaag fitness,’ zegt Elsje. ‘Ze zit in een hellcenter.’ ‘Toch raar dat ze een platgeslagen stuk varkensvlees promoten met een volle boezem,’ sputtert Martin. ‘Het werkt toch?’ roept Ome Ed. ‘Dáár gaat het om. Zoals m’n opa vroeger al zei: beter scheef erin, dan recht ernaast.’

Met andere ogen kijken

DELFTENAAR MAAKT KANS OP INTERNATIONALE PRIJS

DELFT • De Delftse fotograaf Peter Kemp is genomineerd voor de internationale Framed Artist Award en is hiermee één van de beste fotografen ter wereld in de categorie conceptfotografie. Een andere genomineerde is Tim Walker, een fotograaf van Vogue.

NATASCHA FRENSCH

Hoewel Kemp (52) in het dagelijks leven de helft van zijn tijd fysiotherapie geeft en zeven jaar geleden is begonnen met fotografie, heeft hij al een aantal prijzen op zijn naam staan. Zo is hij vorig jaar genomineerd door Hasselblad, ‘de Ferrari onder de camera’s’ als up-and-coming en kreeg hij de Grote Paul 2011, een prijs die in 2003 aan Erwin Olaf werd uitgereikt.

PORTFOLIO’S

Toch is hij verrast door de nominatie. „Het ging er niet om dat je zelf foto's moest insturen, maar de fotografie- en filmindustrie heeft talloze portfolio's bekeken en uiteindelijk mijn werk genomineerd. Dat is heel wat. Vooral als er zulke grote namen tussen staan, zoals de fotograaf van Vogue. Daar zou ik altijd nog wel eens mee willen samenwerken, hij maakt spectaculair werk.” In diverse categorieën zijn fotografen van over heel de wereld genomineerd voor deze award. Kemp is de enige uit Nederland in de categorie conceptfotografie.

Het werk van Kemp heeft een schilderachtige gloed, speelt zich af

‘His Masters Voice’ FOTO'S PETER KEMP

in de het vintagetijdperk en is bovenal voorzien van vele boodschappen die door iedereen anders geïnterpreteerd kunnen worden. „Voor-dát ik met fotografie begon, tekende ik veel om mijn verhalen weer te geven. Totdat ik een keer met een vriendin een Venetiaans carnaval bezocht. Ik begon daar mijn eerste foto's te maken. De sfeer van de straat, de mensen die net poppen

leken, het had iets magischs met een boodschap erin. Daarna ben ik eigenlijk niet meer gestopt. Met mijn foto's wil ik bereiken dat mensen langer dan normaal naar een beeld blijven kijken en zelf bedenken wat er mee wordt bedoeld. Als mensen vragen wat de boodschap van een foto is, vraag ik altijd wat ze er zelf in zien,” vertelt Kemp. Inspiratiebronnen zijn onder an-

dere de Nederlandse schilders uit de 16e eeuw, zoals de Delftse Johannes Vermeer en Rembrandt en voelt hij zich aangetrokken tot de jaren '60.

Voordat Kemp een foto maakt, gaan er wel drie tot vier maanden voorbereiding aan vooraf en werkt hij samen met een team van vijf tot vijftien mensen. „Het is niet van ‘klik’, ik maak snel een foto en dit is het resultaat. Er komt meer kijken bij fotografie dan de technische kant zoals diafragma en sluitertijd. Het is veel belangrijker dat je er iets mee kunt vertellen. Zo selecteer ik de modellen, bepaal de make-up, het haar en denk na over elk detail dat in de foto moet worden geplaatst.”

Onlangs heeft Kemp nog een serie gemaakt voor het Vermeer Centrum in Delft waarbij hij de schilderijen van Vermeer een nieuwe interpretatie gaf en heeft hij foto's gemaakt voor onder andere Kinki Kappers en de Mamiya Leaf Kalender 2013.

DROOM

De droom van Kemp was de zangeres Amy Winehouse in één van zijn foto's te laten verschijnen, maar dat gaat helaas niet meer. „Ik had zo graag gewild dat zij onderdeel zou worden van één van mijn fotografische verhalen en haar met respect weergeven. Ze werd altijd negatief in de media gezet, alsof ze werd ge-leefd. Voor haar als artiest was er bijna geen aandacht meer. Helaas is dat nu te laat.”

De prijsuitreiking van de Framed Artist Award is op 12 maart in Las Vegas. Peter Kemp exposeert in april weer in het Vermeer Centrum. Wie op de hoogte wil blijven van nieuwe ontwikkelingen, kan terecht op de onderstaande website. www.peterkemp.nl

‘Classroom’

Delftse fotograaf Peter Kemp in actie.

‘Daedalus’